

מ"ח 7563/19 - אימן אבו סקיק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 7563/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

אימן אבו סקיק

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר ובקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של
בית המשפט המחוזי באר שבע בעפ"ג 26408-04-19
שניתן ביום 19.9.2019 על ידי כבוד השופטים: ר' יפה-
כ"ץ, י' עדן וי' ייטב

החלטה

מונחת לפני בקשה למשפט חוזר, ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע.

המבקש הורשע בעבירה של ריבוי נישואין, לאחר שהודה בכתב אישום לפיו בעודו נשוי לאישה אחת - הציע נישואין לאישה אחרת, שהסכימה להצעה וערכה עמו חוזה נישואין, שאף אושרר וקיבל תוקף בבית דין שרעי. בית משפט השלום גזר עליו מאסר מותנה, קנס, התחייבות ושל"צ, ואילו בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וגזר על המבקש שבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בבית הסוהר.

הטענה המרכזית בבקשה למשפט חוזר היא כי יש להתיר למבקש לחזור בו מהודייתו, שלא הייתה כנה ואמיתית. כדי להסביר מדוע מועלית טענה זו רק כעת - לאחר שלא הועלתה בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי - טען המבקש כי רק כעת "הגיעו לידיו" תצהירים מטעם אשתו השנייה ואביה, לפיהם היא לא יפתה את כוחו של אביה להשיאה למבקש. מכוח תצהירים אלה טוען המבקש כי הוא אינו נשוי לזוגתו השניה, שכן היא לא גמרה בדעתה להינשא

לו. דא עקא, טענה זו אין בכוחה להרים את הנטל המוטל על המבקש משפט חוזר. ראשית, המבקש אינו מסביר כיצד הופיעו פתאום אותם "תצהירים" מטעם בני משפחתו הקרובים, מדוע לא הוצגו תצהירים אלה או נטענו טענות דומות בהליכים קודמים – אלא רק ארבעה ימים לפני תחילת ריצוי עונשו – או כיצד מתיישבים תצהירים אלה עם העובדה שאשתו השנייה של המבקש חיה עמו ואף הולידה לו ילד מבלי שנשמעה עד עתה טענה על כך שלא גמרה בדעתה להינשא לו. נזכיר כי המבקש הודה בכך ש"הציע [לאשתו השנייה] להינשא לו. [אשתו השנייה] הסכימה להצעת הנאשם", כלשון כתב האישום.

שנית, אין זה ברור כיצד התצהירים האמורים תומכים בטענה העיקרית של המערער, לפיה יש לאפשר לו לחזור בשלב הנוכחי מהודאתו, בטענה שההודאה לא הייתה "כנה ואמיתית", או מפני שניתנה "מבלי שטיבו ומהותו של ההסדר הוסבר לו כראוי", כלשון הבקשה למשפט חוזר. מנימוקים אלה עולה כי המבקש מתחרט כעת על שהודה, וזוהי הסיבה להגשת הבקשה, אלא שטעם זה כשלעצמו אינו מצדיק את קבלת הבקשה למשפט חוזר. כאמור, אין בסיס משפטי או דיוני לבקשה לחזרה מן ההודאה. המסקנה היא כי המבקש לא הראה כי קיימים ראיות או טעמים אחרים שבכוחם "לשנות את תוצאות המשפט", כלשון סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח חדש], התשמ"ד-1984, הקובע את התנאים לקיומו של משפט חוזר.

לבסוף, יש לדחות את טענת המבקש לפיה נגרם לו עיוות דין שכן ננקטה כלפיו אכיפה סלקטיבית. הטענות נפרשו בהרחבה בהליכים קמא ולובנו בהם, וטענות המבקש נגד הקביעות העובדתיות של ערכאות קמא אינן מצדיקות קיומו של משפט חוזר.

הבקשה נדחית. ממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון התש"ף (14.11.2019).

ש ו פ ט